

Eerste hulp bij ongelukken.

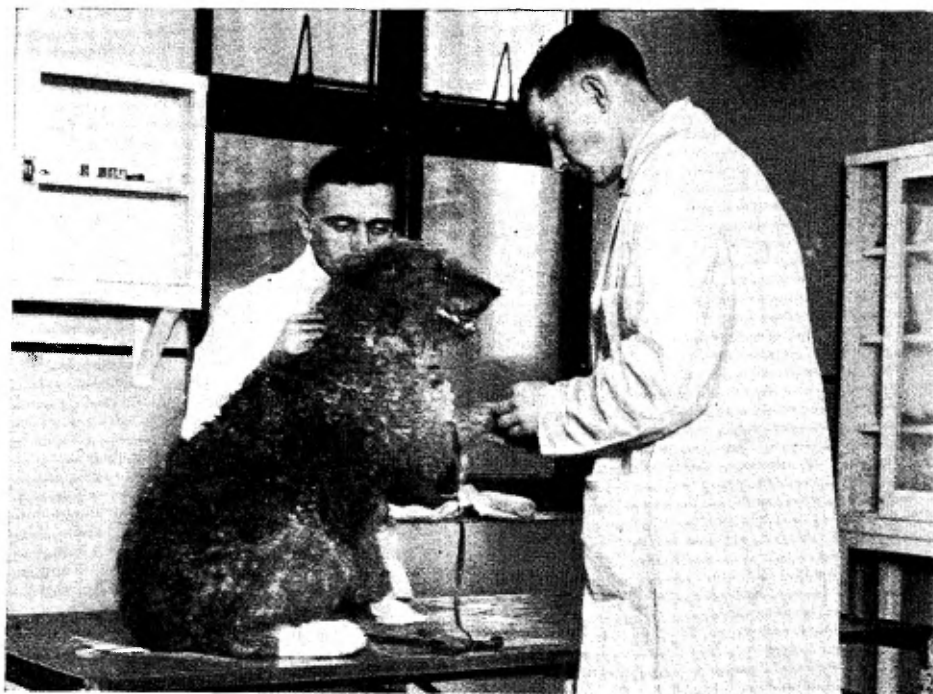


Foto welwillend afgestaan door de N. R. Cr.

Er is in ons land een „Vereniging van Fokkers en Liefhebbers van Newfoundlanders”. — Je weet wel, die prachtige grote langharige honden.

Die Vereniging heeft aan de kranten 't volgende geschreven:

„Reeds lang werd er onder hen, die hun huisdieren een goed hart toedragen, de behoefte gevoeld in gevallen van nood en bij ongelukken tenminste iets te kunnen doen om de nood te verlichten en de pijn te verzachten, totdat de dierenarts arriveert. Onze Vereniging heeft gezorgd, dat er een cursus komt voor „Eerste Hulp bij Ongelukken voor dieren”. Je weet, dat, wie een cursus „Eerste Hulp bij Ongelukken” gevolgd heeft, en hier betreft het dus verongelukte mensen, die mag een bordje op zijn deur zetten: „E. H. B. O.” Hier en daar, vooral buiten, zie je die bordjes wel. De hulpzoekende kan daar dus aanbellen. Gaandeweg zullen er nu ook bordjes komen: E. H. B. O. V. D., dunkt me.

Onlangs las ik in de courant, dat er een „Zieken-

fonds voor Dieren” werd gesticht. Eigenlijk hee dwaas, dat dat niet eerder is gebeurd. Niemand hoeft hier enige sentimentaliteit tegenover dieren in te zien. Als de koeien of de paarden van den boer ziek zijn, haalt hij den dierenarts, om zo gauw mogelijk zijn kostbare beesten beter te maken. Want elke dag, dat een koe geen melk geeft of een paard niet trekt, is schade voor den eigenaar. Den veearts te laten komen kan den boer veel of weinig kosten. Gaat hij nu in een Ziekenfonds voor Dieren dan betaalt hij jaarlijks een vast bedrag en weet dus, waar hij geldelijk aan toe is wat de gezondheid zijner dieren betreft.

Nevenstaande foto stelt een tafereeltje voor uit een volledig ingericht Dierenhospitaal in Londen. Is het niet roerend om te zien, hoe kalm de mooie hond zich laat helpen, alsof het verstandige dier begrijpt, dat het hier om zijn bestwil gaat?

NANNIE VAN WEHL.